

Jalandhar Improvement Rust v. The President Land Acquisition 138
Tribunal, Jalandhar and others (Jawahar Lal Gupta, J.),¹

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੁਪਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੈਕ-ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟਰੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਟ੍ਰਿਪ 20, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 3 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਹੀਨੇ, ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 2,000, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਜਲੰਧਰ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ।
ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,---ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ. 1991 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9407।

8 ਮਈ 1992 ਈ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ. 226— ਸੰਯੁਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਅਵਾਰਡ — ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ—ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੌਮ ਸਮਰਥਕ ਨਹੀਂ - ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ (1922 ਦਾ ਐਕਟ IV)- ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1984 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਸੋਲਟੀਅਮ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ - ਗਲਤੀ ਸੁਧਾਰੀ - ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਰਕਮ.

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ (ਐਕਟ IV ਆਫ 1922)—ਪਲੀਲ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲੈਂਡ ਐਕਵਾਇਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ—ਜਾਣਯੋਗ ਨਹੀਂ।

ਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਅਵਾਰਡ ਸਨ. ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਰੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਆਰਡਰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ/ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

Jalandhar Improvement Rust v. The President Land Acquisition 140
Tribunal, Jalandhar and others (Jawahar Lal Gupta, J.),¹

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲੀਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਸੀ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਦਨੋਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤਿ-ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਟੂਡੇ 1990(2) ਐਸਸੀ 567 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ।

(ਪਰਾ 11)

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਇੱਕ ਯਥਾ ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ Annexure P/l ਹੈ)।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪੁਰਬਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਟੀ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਜਲੰਧਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ।

ਐਕਟ, 1984 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 29 ਤੱਕ। ਇਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ। *quashed*। ਇੱਕ *lew lacts* ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 29 ਤੱਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਲਈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਹੱਥ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। 2 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਤੋਂ 22 ਮਈ, 1985 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਪੁਰਸਕਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 of ਦ ਲੈਡ ਐਕਵਾਇਰ (1984 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਓਨੈਂਟਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1990 ਅਤੇ 1991 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੋਧ ਐਕਟ। ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਜੰਕਟੋ ਆਫੀਸੀਓ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।*

(3) ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਓ.ਆਈ. ਨਿਵਾਸੀ ਪੌਡੋਟ ਆਈ.ਐਮ.ਓ. 9, ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।* ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 21 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਗਸਤ 1986 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਸੋਧ ਐਕਟ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(5) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਬੀਆ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ

ਜਿੱਥੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅੱਗੇ ਸਿੱਖਿਆ _

ਜਲੰਧਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਐੱਸ. ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ 141
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ * ਸਾਂਝੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ PI ਤੋਂ P4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ 1 ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੁਣ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੇਕਚਰ P.1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ (ਟਰੱਸਟ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 20 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੇਕਚਰ P.2) ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਲੰਧਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।" ਅਨੇਕਚਰ P.3 ਅਤੇ P.4 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ/ਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹੀ ਅਨੁਬੰਧ P1 ਤੋਂ P.4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਆਰਡਰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਏ

ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ/ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਆਧਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਵਾਇਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਐਕਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 82 ਆਫ 1992 ਜਲੰਧਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਦਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ: -

“ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1984 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਵਾਇਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ 1984 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਭਾਵ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਵਿਠਲ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 689, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਵਿਠਲ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸੋਧ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।”

(11) ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਟੂਡੇ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੈ? ਅਪ੍ਰੋਗਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਸੀ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਵਾਰਡ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੈਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਵੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(1) 1973 PLJ 250

(2) 1990 (2) SC 567.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1982 ਤੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ 1984 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ। 21 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 16 ਅਗਸਤ, 1986 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਦੇ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੇਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 17953

8 ਸਤੰਬਰ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ 1961— ਬੋਨਸ— ਵਰਕ ਚਾਰਜਡ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੋਨਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ— ਰੈਗੂਲਰ/ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਬੋਨਸ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਵਰਕ-ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਿਯਮਿਤ/ਐਡਹਾਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ, ਬੋਨਸ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਮਨੀ ਟੈਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(ਪਰਾ 12)